

מ"ת 9074/12/16 - מ מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 9074-12-16 מדינת ישראל נ' מ
תיק חיצוני: 523129/2016

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
מבקש מ מ
נגד מדינת ישראל
משיבה
המבקש באמצעות ב"כ עו"ד סטול
המדינה באמצעות ב"כ עו"ד מתביעות לכיש

החלטה

1. החלטה זו ניתנת בהמשך לדין שהתקיים בפניי ביום 15.2.17 במסגרתו הועלו טענות הנאשם בנוגע לתשתית הראייתית העומדת בבסיס כתב האישום.
2. ביום 5.12.16 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת בת זוג.
3. על פי כתב האישום, הנאשם ובת זוגו מתגוררים יחד מזה כשלוש שנים. ביום 3.12.16 סמוך לשעה 19:15, ברחוב, במהלך ויכוח בין השניים, תקף הנאשם את בת הזוג בכך שהצמיד ידיו לצווארה והחל לחנוק אותה. בת הזוג החלה לצעוק ובתגובה הצמיד ידו לפיה.
- בהמשך, ניסתה לברוח מהנאשם, ואז תקף אותה בכך שנעמד מאחוריה, אחז בשערותיה ומשך אותן באמצעות ידיו תוך שהוא מושך אותה כלפי הקרקע.
- בהמשך, הוציא מרכבו מכשיר שטיבו אינו ידוע למאשימה ותקף באמצעותו את בת הזוג בכך שהפעיל את המכשיר על גופה. האישה נסוגה לאחור. הנאשם הצמידה לגדר סמוכה, נפנף במכשיר ואז הוביל אותה לתוך הרכב.
- בהמשך, יצאו השניים מהרכב ואז הנאשם בעט ברגלה בחוזקה כך שהאישה מעשה ואיבדה שיווי משקל.
4. בד בבד עם כתב אישום, הוגשה גם בקשה למעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו. ואולם, במעמד כתב האישום הודיע ב"כ הנאשם דאז כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ולעילת מעצר והצדדים הודיעו לבית המשפט כי הגיעו להסכמה בדבר שחרור הנאשם לחלופת מעצר אשר נבחנה על ידי המאשימה בתנאי מעצר בית מוחלט, תחת פיקוחם של שלושה מפקחים וערביות כספיות נוספות. בהסכמת הצדדים, הוריתי על קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם אשר יבחן, בין היתר, אפשרות להקלה בתנאי השחרור ושילובו של הנאשם בעבודה.
5. ביום 18.12.16 הוגשה בקשה דחופה לעיון חוזר, לאחר שהנאשם החליף את ייצוגו. במסגרת הבקשה

נטען כנגד ההסכמה שהוצגה בבית המשפט ביום 5.12.16. נטען, כי חומר הראיות בתיק אינו מקים ראיות לכאורה וכי תיק זה לא אמור היה להיות מוגש כתיק מעצר כלל. נטען, כי בת הזוג איננה מתלוננת בתיק ומכחישה מכל וכל את המיוחס לנאשם בכתב האישום. כתב האישום מבוסס על עדות יחידה של עד ראיה שאיננה משקפת את המציאות. על כן, נתבקשתי, לקבוע דיון בהקדם במעמד הצדדים ולהורות על ביטול כל התנאים המגבילים בעניינו של הנאשם.

6. ביום 21.12.16 ניתנה החלטתי, כי לאור הסכמת הצדדים בדיון מיום 5.12.16 יתקיים דיון במעמד הצדדים לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, אשר יבחן גם את הבקשה לביטול התנאים המקדימים.

7. על החלטה זו הוגש ערר. ביום 1.1.17 קבע בית המשפט המחוזי, במסגרת עמ"ת 60859-12-6, כי יוקדם המועד להגשת תסקיר שירות המבחן ליום 15.1.17. במעמד הדיון תבקש ב"כ הנאשם לטעון גם לעניין הראיות ובית המשפט ישמע הטענה ויכריע בה.

8. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 11.1.17. שירות המבחן עמד על כך, שלנאשם אין מעורבות קודמת כלשהי בפלילים. בפגישה עם בת הזוג הביעה רצון לחזור למגורים משותפים ולהמשך הקשר עם הנאשם. נמסר, כי לדבריה מערכת היחסים בין השניים אינה מלווה בביטויי אלימות מצדו וכי היא אינה חוששת מפניו כליו. אף שללה מאפייני תלות כלכלית בו. שירות המבחן התרשם מאישה אסרטיבית ובעלת מודעות עצמית וכוחות פנימיים לפעול למען קידומה האישית.

הנאשם הביע בפני שירות המבחן את הקושי בו הוא נתון עקב הגבלת אפשרותו להתפרנס והריחוק מבת הזוג. כן הביע צער על התנהגותו באירוע אשר התאפיינה בהתפרצות מילולית ובתקשורת בלתי מקדמת וביטא נכונות להיעזר בקשר טיפולי בתחום התקשורת הזוגית והשליטה בכעסים.

שירות המבחן התרשם, כי המבקש אינו בעל דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים מושרשים וכי ההליך, לרבות התנאים המגבילים מייצרים עבורו אפקט מרתיע. לאור הפער בין הנמסר מהנאשם ובת זוגו ורצונם לשוב ולהתגורר יחד אל מול המתואר בכתב האישום ביקש שירות המבחן להעמיק את ההיכרות עם הנאשם טרם הערכת רמת הסיכון בעניינו. לאור זאת, אין המלצה לבטל את התנאים המגבילים. יחד עם זאת, ממליץ שירות המבחן לאפשר למבקש לחזור לעבודה כשאר לאחר שעות העבודה יחזור למקום מעצר הבית ותנאי ההרחקה ייוותרו. כן ביקש שירות המבחן להעמיד את המבקש לעת הזו תחת צו פיקוח מעצרים.

9. ביום 18.1.17 התקיים דיון בפניי. בדיון נכח גם ב"כ בת הזוג. הצדדים ביקשו כי המשך הדיון יידחה על מנת לאפשר הידברות בין הצדדים. כמו כן הסוכם בין הצדדים כי התנאים המגבילים בעניינו של המבקש ישתנו כך ששיוותר במעצר בית לילי בין השעות 06:00-24:00 בלבד. מאז נדחה המשך הדיון בהסכמת הצדדים ולצורך מיצוי ההידברות. כן אושר למבקש לצאת מן הארץ לצרכי עבודתו.

10. ביום 15.2.17 התקיים דיון בפניי. במעמד הדיון הובהר, כי הצדדים לא הגיעו להסכמות מספקות ועל כן ביקשה ב"כ המבקש, בהסכמת המדינה, כי יותר לה לטעון לעניין התשתית הראייתית.

ב"כ המבקש טענה ארוכות לראיות. נטען, כי אין מחלוקת שבין המבקש ובת זוגו ניטש ויכוח קולני מאד ביום האירוע. ואולם, אלימות לא היתה. גם בת הזוג עומדת על כך שלא היתה אלימות. כתב האישום מבוסס על עד ראיה שאינו מכיר את הצדדים ואשר הזעיק את המשטרה למקום. ככל הנראה, עד הראיה טעה בהבנת מצב הדברים. כמו כן, גם בחיפוש שנערך במקום מיד עם הגעת השוטרים לא נתפס כל חפץ כמיוחס לנאשם בכתב

האישום. בנסיבות אלה נטען, כי הסיכוי להרשעה בתיק זה קטן.

ב"כ המבקש מבקשת שלא לתת משקל ראייתי לטענה בדבר קטין על אופניים המוזכר בהודעת עד הראיה כמו גם בהודעת הנאשם ובת הזוג וכן מוזכר בדו"ח השוטר, אשר כתב כי במהלך תישאול בת הזוג עבר במקום ילד על אופניים שאמר: 'אנשים כאלה צריך להרוג איך שהוא הרביץ לה'. נטען, כי לא נגבתה אמרה מן הילד וכי זהותו אינה ידועה והוא אינו עד במשפט.

נטען, כי המקום היה חשוך ולא ניתן היה לראות בבירור. עוד נטען, כי מהמיקום בו היה עד הראיה לא ייתכן שראה את כל המתרחש. הטענה בדבר קיומו של מעין 'שוקר' למעשה נשללה בחיפוש שנערך מיד.

על כן נטען, כי התשתית הראייתית מכורסמת באופן שאיננו מצדיק להותיר את ההרחקה מבת הזוג על כנה. נטען, כי השניים אינם מעוניינים בהרחקה, בת הזוג מתייצבת לדיונים, הדברים קיבלו ביטוי גם בתסקיר שירות המבחן אשר התרשם מבת הזוג.

לחלופין נטען, כי גם אם בית המשפט יסבור כי עדות עד הראיה מקימה תשתית ראייתית מספקת, אין עוד הצדקה להותיר את הנאשם במעצר בית לילי.

המדינה סבורה, כי התשתית הראייתית בתיק מספקת וכי בנסיבות העניין אין מקום לבטל את ההרחקה, שגם שירות המבחן איננו ממליץ עליה לעת הזו.

11. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, לרבות האזנה להקלטות למוקד אני סבורה, כי קיימות ראיות לכאורה בתיק.

עדויות של עד הראייה, בצירוף קלטת הפנייה למוקד 100 בזמן אמת מהווה ראייה לכאורה לחובת הנאשם. טענות ב"כ הנאשם בדבר אינדיקציות לכך שהעד טעה בתיאורו דינן להתברר בתיק העיקרי במהלך ההתרשמות מעדות העד ולא ניתן לומר כי מדובר בטענות המצדיקות קביעה כבר בשלב דיוני זה, כי אמרתו כורסמה או כי אין לתת משקל לדבריו הנשמעים בהקלטה באופן ברור. יודגש, כי העד מוסר גרסה סדורה ומפורטת בדבר אירוע נמשך, הכולל מספר שלבים. אין מדובר במי שמתאר פעולה פיזית בודדת לגביה ניתן לקבוע כבר בשלב הלכאורי, כי אפשר וטעה בתיאור.

אכן, לא ניתן שלא לתת משקל כבר בשלב זה לעובדה, כי אותו חפץ המתואר בעדותו לא נמצא כלל על ידי השוטרים אשר הגיעו אל המקום סמוך מאד לאחר אירוע האלימות הנטענת.

אינני מקבלת את טענת ב"כ הנאשם, כי אין לייחס משקל כלשהו לראיות הקיימות בתיק בדבר מקור נוסף הקושר את הנאשם למיוחס לו - אותו ילד על אופניים. אסביר: דבר הימצאותו של ילד זה נמסר על ידי עד הראיה בהודעתו מיום 4.12.16 (ואושר גם על ידי בת הזוג בהודעותיה במשטרה). העד מסר לגבי ילד זה כי הילד פנה לנאשם ואמר לו "אתה לא גבר שאתה מרביץ לה" והנאשם התחיל ללכת אליו וצעק לו "בוא בוא לפה" והילד ברח משם. על פני הדברים, אמרת הילד, הנמסרת על ידי עד הראיה, מהווה ראיה לאמיתות תוכנה על פי הלכת **ז'אפר עאמר** (ע"פ 7293/97, פ"ד נב(5) 460), בבחינת **רס גסטה** אף אם אותו ילד אינו עד במשפט. בהמשך, נרשם על ידי השוטר אושרי גואטה, כי בעת גביית אמרה מהמודיע, עבר במקום ילד על אופניים וקרא לעברו: "אנשים כאלה צריך להרוג עם איך שהוא הרביץ לה". השוטר ניסה לקרוא לו אך לא הצליח לעוצרו. אמרה זו, שלא נמסרה בנסיבות המכשירות את קבילותה במסגרת **רס גסטה** איננה יכולה להיות

קבילה לאמיתות תוכנה, אך עצם קיומה כפי שנמסר על ידי השוטר, מהווה חיזוק נוסף לעדותו של עד הראיה תומר ממון, אשר העיד על מסירת האמרה הראשונה.

כך או כך, הלכה היא, כי בית המשפט לא מכריע בשאלות של קבילות הראיות בשלב הדיוני בו אנו מצויים.

בנסיבות אלה, וחרף הכחשתה של בת הזוג את המיוחס לה, וההתאמה המסוימת (אף שאינה מלאה) בין גרסאות הנאשם ובת הזוג, אני סבורה שקיימות ראיות לכאורה למיוחס לנאשם.

12. נשאלת השאלה, האם לאור עמדתה של בת הזוג, והתרשמות שירות המבחן הן מהנאשם והן מבת הזוג יש מקום לבטל כבר בשלב זה את ההרחקה בין השניים. שאלה זו, במסגרת תיק זה, נוגעת אכן לליבת הקושי בתיקים מעין אלה בהם שואל בית המשפט את עצמו האם חרף קיומן של ראיות לכאורה - אשר אינן מתיישבות עם גרסת שני בני הזוג - על בית המשפט לקבוע כי מן הראיות עולה מסוכנות המחייבת את המשך ההרחקה חרף רצונם של שני בני הזוג.

בסופו של דבר, אני סבורה כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן ולא לבטל את ההרחקה בשלב זה של הדיון. בהתאם להלכה הפסוקה, מקום בו הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה איננה מתיישבת עם עמדתה של בת הזוג - הקורבן - הרי שיש בעצם ההכחשה מצד שני בני הזוג כדי לתמוך בעילת המסוכנות ולהצדיק את המשך ההרחקה בשלב זה וזאת חרף עמדתה של בת הזוג.

13. נמסר בתסקיר שירות המבחן, כי שני בני הזוג ביקשו להסתייע בגורם מקצועי לעניין דפוסית התקשורת ביניהם ובנושא שליטה בכעסים. שירות המבחן ממליץ, כי הנאשם ישולב בטיפול בתחום זה.

14. נוכח כל האמור לעיל אני מורה כדלקמן:

אני מבטלת בזאת את התנאים המגבילים בעניינו של הנאשם מלבד התנאי המחייב הרחקה ואיסור יצירת קשר בין הנאשם לבת הזוג.

הנאשם ישולב, בהתאם להמלצת שירות המבחן, במרכז למניעת אלימות במשטרה או בכל טיפול אחר עליו יורה שירות המבחן.

מובהר לנאשם, כי שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן מהווה תנאי מתנאי השחרור.

אני מתירה מפגש וקשר בין הנאשם לבת הזוג ככל שהדבר נחוץ ונדרש לצורך המסגרת הטיפולית עליה יחליט שירות המבחן, בפיקוחו ולאחר שתימסר בעניין זה הודעה מתאימה.

15. ניתן בזאת צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים. שירות המבחן יגיש תסקיר תשלום בתוך 45 יום.

16. המזכירות תעביר העתק מפרוטוקול הדיון מיום 15.2.17 וכן מהחלטה זו לשירות המבחן.

17. המזכירות תוודא ההמצאה לב"כ הצדדים.

18. תיק החקירה יוחזר למדינה באמצעות לשכתי.

19. בדיקת מסמכים ליומני ליום 19.4.17.

ניתנה היום, ל' שבט תשע"ז, 26 פברואר 2017, בהעדר
הצדדים.